

**Islands præsident
Ólafur Ragnar Grímssons tale
i anledning af
Jonathan Motzfeldts statsbegravelse
5. november 2010**

Kære Kristjana,
kære familie,
grønlandere og gode venner.

Jeg bringer jer alle den inderligste medfølelse fra den islandske nation ved Jonathans bortgang. Han var Island en trofast og god ven, og mange islændinge vil savne ham meget. Han havde i lang tid, i mange årtier, et omfattende samkvem med Island, besøgte os ofte, fik gode venner fra alle vores samfundslag og havde altid megen interesse i at styrke samarbejdet mellem vore nationer, vores venskab og broderskab.

Jonathan nød stor agtelse i Island for sit arbejde og sin lederrolle, mange af Islands ledende personer blev i en årrække hans nære venner. Og så fik han naturligvis en islandsk kone, og vi islændinge har altid været stolte af at se Kristjana ved Jonathans side.

Jonathan stod længe i forreste række i grønlandernes kamp for øgede rettigheder, og hvert skridt på denne vej var ham til stor glæde. Det var særlig fornøjeligt at træffe ham i Nuuk forrige sommer, ved en bemærkelsesværdig begivenhed og i vore samtaler føle, hvor hjertensglad han var. Nu kan vi, de ældre, gå på pension og lade de yngre passe ilden, sagde han til mig efter ceremonien i tinghuset, hvor Dronning Margrethe havde overrakt den nye selvstyreløve.

Jeg mindes også vore møder og samvær med ham og Kristjana, samt mange grønlandere, år 2000, da man her i Grønland fejrede mindeværdige milepæle i en fælles tusindårig historie, opdagelsen af lande og kristendommens indførelse. Den gang ledede Jonathan alle festlighederne med sikker hånd, og var med sin holdning og veltalende en strålende leder for det grønlandske folk.

Islændinge har endnu i frisk erindring vores lange kamp for demokratiske rettigheder, og derfor forstår vi meget godt den rolle som Jonathan havde i Grønlands historie, hvordan han tidligt og silde i en vedvarende stræben gjorde alt hvad han formåede for Grønland. Hans navn vil i al fremtid være forbundet med grønlændernes historiske kamp. Han vil altid bevare en hædersplads i grønlændernes tanker og blandt alle folk, alle nationer i det arktiske område.

Kære Kristjana, hele familien og grønlændere. Jeg bringer jer den islandske nations inderligste medfølelse.